

Den næste sag på dagsordenen var:

33) Anden behandling af lovforslag nr. L 29: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Venteperiode ved opbør med selvstændig virksomhed, dagpenge-godtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).

(Fremsat 7/10 99. Første behandling 14/10 99.

Betænkning 10/12 99).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Jens Vibjerg (V):

Vi står her med et lovforslag, som er ganske urimeligt. For det første er jeg forbavset over, at ministeren ikke var indstillet på at dele lovforslaget, sådan at vi kunne tage stilling til forskellige elementer, men hvad værre er, ministeren, regeringen, og aftalepartierne lægger her op til at træde på de allersvageste i gruppen af selvstændige. Jeg synes, det er en uanstændig måde, hvorpå man behandler folk, der i forvejen ligger ned.

Der er kommet et ændringsforslag fra ministeren, som er en lille forbedring ved at undtage dem, der er ramt af konkurs, betalingsstandsning eller tvangsauktion. Men en lang række små selvstændige må jo af mange grunde opgive, inden de når dertil. Når man er i den situation, ja, så bliver man straffet, så skal man have 4 ugers karantæne.

Når ministeren løfter en lille flig for en gruppe af de selvstændige, er det uforståeligt, at de, selv om de har været igennem en tvangsauktion, en betalingsstandsning eller en konkurs, så skal have 1 uges karantæne. Hvorfor skal de have 1 uges karantæne, hvor man som lønmodtager jo får dagpenge fra første dag, når det er uforskyldt? Det er en ganske urimelig forskelsbehandling, og det er som sagt de små selvstændige erhvervsdrivende, der i forvejen har det svært, man her træder på.

Hvordan skal en, der har lyst til at etablere sig som selvstændig, overtale sin familie til at gå ind i et foretagende, der i forvejen er usik-

kert, når man så ydermere kommer i den situation, at man kan opleve, at hvis det her ikke kører, så skal man gå i 4 uger, inden man kan få af den forsikring, man måske har betalt til i mange år?

Det må også skurre i ørerne på erhvervsministeren, som jeg jo ved flere lejligheder har hørt gerne vil have, at vi får flere selvstændige erhvervsdrivende. Det her er i hvert fald med til at få folk, der kunne påtænke at starte selvstændig virksomhed, til at undlade at gå ind i det.

Der er også det, at den selvstændige, der må opgive af de grunde her, jo i forvejen har spist op af sine mursten. Igen en urimelig forskelsbehandling i forhold til lønmodtagerne, hvor man har sin løn frem til den dato, hvor man fratræder, enten det er selvforskyldt eller uforskyldt, og hvor man så enten ingen karantæne har eller har karantæne. Her behandler man alle ens, altså, at de skal i karantæne, selv om alt er spist op, og der måske kun er gæld tilbage.

Og jeg har svært ved at forstå, at de partier, der støtter regeringen i det her forslag, kan være med til det – CD, SF. Jeg havde forventet, at i hvert fald de partier havde en lidt større forståelse for de små selvstændige erhvervsdrivende. Men vi må jo se her, at det kun er ved festlige lejligheder, at det står til troende.

Og så skal jeg sige, at vi gerne vil have forslaget tilbage til fornyet udvalgsbehandling.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Betænkningen fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg er blevet en smule kompliceret, og derfor er det nødvendigt at knytte nogle bemærkninger til den betænkning, som nu ligger på Folketingets bord.

For det første er der det lidt utraditionelle, at der er et ændringsforslag fra Enhedslisten, som bliver støttet af de borgerlige partier. Men det er velbegrunderet. Ændringsforslaget går ud på at dele forslaget op, så Folketinget får mulighed for at tage stilling til elementerne hver for sig, og det er mit håb, at ændringsforslaget om denne deling bliver vedtaget.

Det andet ændringsforslag, som er stillet af arbejdsministeren, er netop blevet omtalt af Venstres ordfører, og jeg er fuldstændig enig i de synspunkter, som hr. Jens Vibjerg fremførte omkring ændringsforslaget. Man kan ikke bestride, at ændringsforslaget for en meget snæver personkreds indeholder forbedringer i forhold til det oprindelige lovforslag, og derfor vil

vi naturligvis ikke stemme imod arbejdsministerens ændringsforslag. Men vi vil altså heller ikke stemme for, for hovedforslaget er af en sådan karakter, at vi på ingen måde vil blandes ind i den uret, der hermed bliver begået over for de selvstændige erhvervsdrivende.

De undtagelser fra den nye regel, som ministeren foreslår at der skal gøres, er, som jeg sagde før, for en meget snæver personkreds. Det er mit indtryk, at de personer, som har udarbejdet ændringsforslaget, må være nogle, der ikke har større kendskab til, hvordan forholdene er i den virkelige verden, hvor de selvstændige erhvervsdrivende vil gøre alt, hvad de overhovedet kan for ikke at komme i den situation, at de bliver omfattet af de forhold, som ministeren tager med i sit ændringsforslag.

Vi har under behandlingen hørt mange argumenter, ikke mindst fra socialdemokratiske ordførere, i denne sag. Argumenter, som vi har lyttet til, men som vi ikke mener overhovedet holder vand.

Det her drejer sig, som jeg sagde under førstebehandlingen, om, at arbejdsministeren skal opnå et ganske bestemt spareprovenu, og så har man indrettet et forslag, der giver det spareprovenu.

Og hvem skal man så ramme? Naturligvis nogle personer, som i meget begrænset omfang hører til blandt de socialdemokratiske kernevælgere og formentlig heller ikke blandt kernevælgerne hos de partier, som støtter forslaget, i hvert fald ikke fremover.

Så siger de socialdemokratiske ordførere, at det i virkeligheden drejer sig om at skabe ligestilling, at det drejer sig om at skabe retfærdighed imellem de selvstændige erhvervsdrivende og lønmodtagerne. Det må jeg på det kraftigste afvise. Den argumentation holder ikke. Det forekommer, som om de socialdemokratiske ordførere har den holdning, at det med at være selvstændig erhvervsdrivende måske ikke er direkte uheldeligt, men alligevel en lille smule suspekt, altså at der er mennesker, der som levebrød vil drive selvstændig erhvervsvirksomhed, er noget fremmed. Nej, et almindeligt lønmodtagerjob, hvor man er medlem af SiD, det kan man overskue.

Men det her drejer sig om ganske almindelige mennesker, landmænd, fiskere, købmænd, små håndværksmestre, som kan komme ud i en meget ubehagelig økonomisk situation af forskellige grunde. Mennesker, som arbejder mange flere timer end gennemsnittet i den danske

befolkning, mennesker, som har en lavere indtjening end gennemsnittet af den danske befolkning, vil man nu give et ekstra spark, fordi man ikke vil give dem den samme form for sociale sikkerhedsnet, som står til rådighed for lønmodtagerne.

Jeg kan ikke kraftigt nok anbefale Folketinget at stemme imod dette hovedforslag fra regeringen. Det er en oplagt uretfærdighed, en urimelighed, som vi vil blive ved med at argumentere imod, indtil nederlaget formentlig må stå os klart, når vi stemmer ved tredjebehandlingen. Men det er stadig væk mit håb, at vi kan argumentere for, at det her forslag skal man stemme imod, og at et flertal i Folketinget også vil stemme imod det.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Vi har nu hørt to store talere tale varmt for de selvstændige, og hvis man har den opfattelse, at de selvstændiges problemer og det at skabe flere selvstændige kan udtrykkes i, om man har en karensperiode af den ene eller den anden karakter, mener jeg, at det drejer sig om helt andre ting, og det er også det, Socialdemokratiets erhvervspolitik, viser, at det er helt andre ting, der skal til, hvis det drejer sig om at stimulere iværksætterlysten og få flere iværksættere frem på banen, og ikke den form for ordsqualder, vi har hørt her.

Jeg vil godt sige, for at der ingen tvivl skal være, at selvfølgelig drejer det sig om, at der skal spares. Det er der ikke nogen der behøver at være i tvivl om. Jeg mener også, at de to partier, som vi hidtil har hørt, har været dem, der har snakket mest om, at der skulle laves besparelser og ikke skatteforhøjelser i det her land.

Når man så begynder at kigge på de forskellige elementer, når man begynder at kigge på, hvad det er for en udvikling, man kan gå ind og gøre noget for, for at man kan skabe en vis lighed i det her samfund, ja, så hører vi straks, at så er faktisk det hele ved at ramle sammen.

Jeg må sige her fra Folketingets talerstol, at det er svært at tage den slags udtalelser seriøst, og det er jeg selvfølgelig lidt ked af, for vi ville jo gerne have en fornuftig dialog. Men jeg må jo nok sige, at når det strækker sig på den måde, som det gør, fra folk, som selv holder op, og så til folk, som gradvis kommer i de og de situationer, fordi de lader deres udvikling løbe videre, at det skulle være et samfundsanliggende, at man ikke i tide siger til sig selv, at det her kan

ikke køre, det her går ikke, og så må jeg selvfølgelig indregne det, hvis jeg holder op, ligesom en lønmodtager, der holder op, fordi han eller hun ikke kan holde til sit arbejde, og der kan være andre ting, der kan være årsagen, det kan også være psykiske problemer på arbejdspladsen, så er man jo i den situation, at så vil man få en karantæne på 5 uger.

Så derfor er der ikke noget forkert i det dér med det selvforskyldte.

Vi kan altid diskutere, hvor det selvforskyldte har sine grænser. Men som de to ordførere også er klar over, er det faktisk er en meget, meget, meget svær ting. Det viste forhandlingerne også, da man senest havde loven om karenperioder for de selvstændige erhvervsdrivende.

Vi kan derfor ikke tilslutte os det her hykleri. Vi er glade for, og vi er godt tilfredse i Socialdemokratiet med, at man har trukket nogle streger, således at de, der virkelig er uforskyldte, de, der kommer ud for en konkurs, de, der kommer ud for en betalingsstandsning, de, der kommer ud for en tvangsauktion, ikke bliver ramt af nogle strengere karantænebestemmelser end dem, vi kender i dag.

Vi er glade for, at det har kunnet lade sig gøre at få sat nogle grænser, og det kan da godt være, at man ikke fra oppositionens to store partier mener, at det her er et fornuftigt grænsgrundlag. Men det gør vi altså i Socialdemokratiet, og det er derfor, vi kan tilslutte os det ændringsforslag, der er stillet af arbejdsministeren.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg er godt klar over, at Socialdemokratiet synes, det her er o.k., men det ændrer ikke ved, at det er noget forfærdeligt makværk, og jeg håber, at de andre forligspartier ikke har den samme klokkeklare opfattelse af forslaget.

Jeg vil godt spørge den socialdemokratiske ordfører: Når man nu har pillet tre grupper ud, som man siger er klokkeklart uforskyldte, hvorfor skal de så have en uges karantæne? Hvorfor skal de så ikke have dagpenge fra første dag? Det er da ganske urimeligt og en åbenlys forskelsbehandling.

Socialdemokratiet ser helt bort fra alle de øvrige, der uforskyldt må på dagpenge, og der har vi opgørelser fra tidligere, der viser, at ca. 80 pct. er uforskyldt, og 20 pct. er selvforskyldt. Skulle man gøre det her retfærdigt, kunne man

vende tilbage til den gamle ordning, man havde før 1989, hvor man simpelt hen gik ind og vurderede i hvert enkelt tilfælde, om det var selvforskyldt eller uforskyldt. Men det vil regeringen jo overhovedet ikke høre tale om.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Hr. Ole Vagn Christensen brugte udtrykket ordskvalder. Jeg er lidt i tvivl om, hvilket indlæg det var, han karakteriserede som ordskvalder, men efterhånden fandt jeg frem til, at det var hans eget indlæg, han brugte dette præcise udtryk om.

Lighed, siger hr. Ole Vagn Christensen, opnår vi nu ved det her. Det er i al fald en sandhed med betydelige modifikationer. Det vil nu blive sådan, at lønmodtagere, der selvforskyldt bliver ledige, ingen karenperiode får. Nogle selvstændige, som bliver uforskyldt ledige, vil få en karenperiode på 1 uge. Andre, der bliver det uforskyldt, vil få en karenperiode på 4 uger. Det er dog en besynderlig form for lighed, den forskel, man her gør, ikke kun mellem lønmodtagere og selvstændige, men også mellem grupper af selvstændige. Det kan Folketinget naturligvis ikke acceptere, og derfor må hovedforslaget nr. L 29 naturligvis afvises.

Hr. Ole Vagn Christensen kan bede om ordet igen og igen og igen, men jeg er overbevist om, at der kommer ikke noget nyt om sagen fra hr. Ole Vagn Christensen ...

Formanden:

Tiden er opbrugt. Hr. Ole Vagn Christensen.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jamen så må vi glæde os til hans indlæg.

Ole Vagn Christensen (S):

Nej, det er svært at komme med noget nyt, når man ikke har fået noget nyt at svare på.

Det, som hr. Knud Erik Kirkegaard igen præsterede, var benytte det lille udtryk, som jeg brugte, i sin seneste bemærkning her. Det, vi må være enige om, er, at selvforskyldt er noget svært noget at definere, men hr. Knud Erik Kirkegaard burde da udtrykke sin anerkendelse over, at arbejdsministeren nu er gået ind og har foretaget en sondring, således at det, man kan konstatere er uforskyldt, også når det drejer sig om selvstændige, har man taget hensyn til i regeringen. Det synes jeg, hr. Knud Erik Kirkegaard burde kvittere for.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg kan ikke forstå, hvorfor hr. Ole Vagn Christensen går på talerstolen, når han ikke har noget nyt at sige. Det er i og for sig en uskik, at man bliver ved med at køre frem på den måde.

Men det er altså ikke lighed, som hr. Ole Vagn Christensen påstår, at ved uforskyldt ledighed har lønmodtagere nul karenperiode, nogle selvstændige har 1 uge, og nogle bliver stadig væk belastet med 4 uger. Det kan hr. Ole Vagn Christensen ikke kalde lighed.

Det er rigtigt, at der nu er pillet en lille gruppe ud blandt de selvstændige; men det er jo selvstændige, der er bragt i en situation, som langt de fleste selvstændige vil – jeg er lige ved at sige – give et halvt år af deres liv for at undgå at komme i. Derfor lukker de virksomheden, inden de kommer i en af de tre kategorier, som er omtalt i ministerens ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Hr. Ole Vagn Christensen svarede ikke på mit meget kontante spørgsmål: Hvorfor skal de tre grupper, som man i forslaget undtager, have 1 uges karantæne? Det er jo lige til at svare på, og jeg vil gerne, at den socialdemokratiske ordfører vil svare på det.

Så sagde hr. Ole Vagn Christensen i sit første indlæg, at en forlængelse af karenstid ikke var det afgørende for, om man ville være selvstændig eller ikke. Selvfølgelig er det ikke afgørende, men det kan være tuen, der vælter læsset. Regeringen har jo øst byrde ud over erhvervs livet, byrde efter byrde, og så kommer tuen her, som vælter læsset. Og hvis man er en lønmodtager, der har lyst til at blive selvstændig, hvordan kan man så forsvare over for sin familie at starte selvstændig virksomhed på de meget, meget usikre vilkår?

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal takke hr. Knud Erik Kirkegaard, for jeg mener, at jeg kunne høre i det, der blev sagt, at der var en anerkendelse af det ændringsforslag, som regeringen har lagt frem, som har støtte af CD og Det Radikale Venstre og SF. Jeg kan da kun glæde mig over, at det kunne komme over hr. Knud Erik Kirkegaards læber.

Så er der det andet spørgsmål, som blev rejst, det med det selvforskyldte. Dertil vil jeg kun sige til de mennesker, som prøver at lægge det

frem på en sådan måde, at det ikke er et entydigt begreb at være selvforskyldt som selvstændig.

Det strækker sig, som jeg sagde, og det kan da ikke være rimeligt, fra folk som holder op til folk, som gradvis hen ad vejen, som det blev sagt fra hr. Jens Vibjergs side, kommer i den situation, at det da godt kunne være, man havde kørt lidt for langt. At det så skulle være ensbetydende med, at hvis man nu ikke var kørt så langt, så havde man jo sådan set ikke haft behov for perioden, hvor man kunne få sin understøttelse, for så havde man måske haft sit eget.

Derfor er situationen, som jeg ser den, at man prøver at gøre nogle andre grupper til dem, der skal være fundamentet for, at man kan malke nogle andre, som faktisk er selvforskyldte i større udstrækning end det, der kommer frem i den måde, som hr. Jens Vibjerg argumenterer på.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kan forstå på hr. Ole Vagn Christensen, at han ikke vil svare på, hvorfor de her nøje definerede grupper, som i hvert fald ingen kan være i tvivl om er uforskyldt ledige, skal have 1 uges karantæne. Men så vil jeg bede arbejdsministeren svare på regeringens vegne, hvorfor lige netop den gruppe skal have 1 uges karantæne.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Ole Vagn Christensen for den sidste korte bemærkning. Og så er det hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er meget enkelt at svare på. Den situation, der nu ligger, er jo sådan set, at det, som hr. Jens Vibjerg har været med til, og det, hr. Knud Erik Kirkegaard har bidraget med til den her lovgivning, jo har været, at der skulle være 1 uge for alle.

Og i det forslag har vi selvfølgelig ikke ønsket, at man skulle fratage det ansvar, som hr. Jens Vibjerg og hr. Knud Erik Kirkegaard har fundet var rimeligt i 1989.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Hr. Ole Vagn Christensen var i et af sine tidligere indlæg inde på, at det her med karantæne til selvstændige erhvervsdrivende kun var en lille ting. En 10.000-12.000 kr. var nok ikke det, der afholdt folk fra at være selvstændige. Det er jeg egentlig tilbøjelig til at give hr. Ole Vagn Christensen ret i.

Men det er bare fuldstændig urimeligt. Og det er faktisk det, vi mener, at lovgivning ikke skal være. Vi mener, det er helt hen i vejret.

Vi har hørt argumenter fra Socialdemokratiets side for, at det var rimeligt, at lønmodtagere, som selv siger deres job op, har 5 ugers karantæne. Jeg mener i øvrigt heller ikke, at det er urimeligt, at lønmodtagere skal have 5 ugers karantæne, når de siger deres job op, fordi de ikke kan være tjent med det af sygdoms- eller arbejdsmiljøårsager, eller hvad det nu kan være. Det er vi helt enige i, det vil vi gerne være med til at rette op på. Men for selvstændige er det jo en helt anderledes situation. Man har sandsynligvis i en lang periode kørt med lav eller nul eller negativ indkomst, så man har altså ikke haft den reelle indkomst i lang tid. Derfor ender man med at have et dårligt grundlag at beregne sine dagpenge ud fra. Og så skal man altså yderligere vente i nogle uger. Det er fuldstændig urimeligt.

Men vi er faktisk slet ikke så skuffede over Socialdemokratiet, for vi vidste jo, hvordan det var. De er jo kommet med det ændringsforslag her.

Vi er derimod dybt skuffede over to partier, nemlig CD og SF, som jo ved førstebehandlingen helt klart udtalte sig imod det lovforslag her, fordi de forstod problematikken for de selvstændige erhvervsdrivende, som var i en dårlig økonomisk situation.

Vi fatter ikke, at man den dyre nat i finanslovsforhandlingerne, hvor der smuttede en milliard eller mere, ikke kunne have taget denne her lille sag til 100 mio. kr. op og få fjernet den urimelighed, når man havde holdningerne til det. Da var man åbenbart ikke opmærksom på de små i samfundet, men mere på at få fremmet sine egne mærkesager til forskellig sjov underholdning.

Vi er dybt skuffede over, at det ikke kunne lade sig gøre.

Så vil jeg lige sige om ministerens ændringsforslag om, at der er en undtagelse for folk, der er gået i betalingsstandsning, gået konkurs eller er kommet på tvangsauktion, at jeg synes fak-

tisk, det er udtryk for, at man ikke rigtigt ved, hvad det handler om. Det er jo trods alt og heldigvis de færreste, der havner i den situation, at de f.eks. kommer på tvangsauktion. Tvangsauktion er normalt noget, man holder over fast ejendom, og der kan gå halve og hele år efter, at en forretning er lukket og gået ned og hjem. Man holder sjældent tvangsauktion over en kørende forretning, hvor det stadig væk er muligt at hæve løn til indehaveren. Det har jeg stort set aldrig hørt om. Og konkurs lige sådan. Det er ikke den realistiske mulighed.

Så det ændringsforslag kan desværre ikke bruges til noget efter min mening.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Mogens Andreasen som ordfører.

Mogens Andreasen (DF):

Denne her regering har en tendens til at kæde lovforslag sammen for at få dem igennem Folketinget.

Der er selvfølgelig altid i et lovforslag noget, man bryder sig om, men der er så også andre ting, man ikke bryder sig om. Derfor mener jeg, det er helt urimeligt, at arbejdsministeren ikke går med til at dele det her lovforslag op, så vi kan få det behandlet hver for sig.

Regeringen har i den sidste tid pålagt virksomhederne store udgifter, og det fortsætter den med. Det er uacceptabelt, at man fra regeringens side ustandselig straffer virksomheder og forhindrer, at virksomhederne har en tilstrækkelig konkurrenceevne.

Det her lovforslag straffer så dem, som i lang tid har forsøgt at drive deres virksomhed. Og det har de vel gjort ud fra den forudsætning, at der ville komme nogle positive ændringer i fremtiden for dem, så de stadig væk ville være i stand til at drive deres virksomhed.

Når det kommer så langt, at driftkapitalen forsvinder, så langt, at banken siger, at nu er der altså ikke nogen kassekredit mere, jamen så står de i den situation, at de er nødt til at lukke forretningen eller virksomheden eller landbruget. Og det betyder jo så, at man nu, når man gør det, så står man jo i den situation, at man så får 4 ugers karantæne, før man overhovedet kan få nogen hjælp. Det er helt urimeligt, at man man fra regeringens side fremsætter sådan et lovforslag.

Hr. Ole Vagn Christensen nævnte, at lønmodtagerne jo har 5 ugers karantæne. Jamen det er da rigtigt, at det har de, men når vi ser på

de procenter, der kommer ud og får karantænen, så må vi sige, at så rimer det ikke med det, som hr. Ole Vagn Christensen siger, at man så også skal gøre det for de selvstændige, som opfører med virksomhed. De 7 pct. er jo udtryk for, at man i høj grad laver aftaler med arbejdsgiveren om at give den pågældende en fyreseddel, så de undgår at få karantænen. Det gør man altså ikke over for de private erhvervsdrivende, som tvinges til at lukke forretningen.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg har hørt ét fornuftigt råd her i dag under dette punkt, og det var, da hr. Knud Erik Kirkegaard sagde, at man ikke skulle gå herop, hvis ikke man havde noget nyt at tilføje. Hvis det råd var faldet lidt tidligere, kunne behandlingen af det her punkt være overstået på væsentlig kortere tid.

Når vi hører så kraftige stemmeføringer fra specielt Venstres og Konservative ordføreres side, så hænger det vel formentlig sammen med en stærk bitterhed over, at man har sat sig selv uden for indflydelse på dette års finanslovforhandlinger.

Det her forslag er udmøntningen af en samlet besparelse på dagpengekontoen for næste år på oprindelig 125 mio. kr. Bemærkningerne præciserede, at besparelsen udgør 110 mio. kr. for venteperioden og 15 mio. kr. for G-dags-reglerne. Der er således tale om en samlet besparelse, som vedrører den samme lov, og derfor vil det, i relation til de bemærkninger eller de ønsker der er fremsat om at få opdelt lovforslaget, forekomme mærkværdigt, at der fremsættes to selvstændige lovforslag om samme lov.

Der er ikke nogen saglig begrundelse for en opsplitning, måske snarere tværtimod. En opsplitning skulle således udelukkende begrundes i politiske hensyn, men et politisk hensyn tager man først og fremmest til det flertal af partier, der føler et ansvar for at få den samlede økonomi til at hænge sammen og derfor også bækker op om dette lovforslag, og jeg skal takke for de pågældende partiers ansvarlighed.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Da den socialdemokratiske ordfører ikke kunne svare på, hvorfor de her veldefinerede grupper,

der er undtaget, skulle have en uges karantæne, og jeg så bad arbejdsministeren svare på det, hørte jeg ikke arbejdsministeren svare, og derfor vil jeg gerne gentage mit spørgsmål: Hvorfor skal de grupper, som regeringen også klart definerer som uforskyldt ledige, have en uges karantæne, og er det så ikke her, at regeringen foretager en besparelse på de allerallersvageste?

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Til Venstres ordfører hr. Jens Vibjerg skal jeg bare sige, at for så vidt angår trangen til at fremsætte besparelsesforslag i forhold til nogle, der har det svært, konkurrerer vi ikke med partiet Venstre; det er vi simpelt hen ikke i stand til.

Jeg minder bare om, at vi undervejs i finanslovforløbet har haft forslag fremme om bl.a. at spare mere end 100 mio. kr. på arbejdsløse under aktivering, og i øvrigt vil jeg beklage, at hr. Jens Vibjerg ikke har haft mulighed for at høre efter, hvad den socialdemokratiske ordfører har svaret på det klart formulerede spørgsmål, og jeg kan i øvrigt henholde mig til hr. Ole Vagn Christensens svar. Det var ganske udmærket og fyldestgørende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 46 stemte for, 54 imod.

Ændringsforslag nr. 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

34) Anden behandling af lovforslag nr. L 67: Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond. (Omlægning af finansieringen af Lønmodtagernes Garantifond).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 27/10 99. Første behandling 19/11 99. Betænkning 8/12 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

35) Anden behandling af lovforslag nr. L 68: Forslag til lov om ændring af lov om orlov. (Ændret minimumsperiode for afholdelse af børnepasningsorlov for beskæftigede lønmodtagere m.m. samt ophævelse af de udløbne bestemmelser om sabbatorlov).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 27/10 99. Første behandling 19/11 99. Betænkning 8/12 99).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 5 stemte for, 94 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

36) Anden behandling af lovforslag nr. L 99: Forslag til lov om ændring af lov om mægling i arbejdsstridigheder. (Ændring af 3-dagesreglen til en 5-dages-regel).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 17/11 99. Første behandling 2/12 99. Betænkning 9/12 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.